

83

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 lutego 1948 r.

w sprawie wykonania dekretu z dnia 24 września 1947 r. o emitowaniu przez Bank Gospodarstwa Krajowego obligacyj na podstawie pożyczek, udzielonych w ramach państwowych planów inwestycyjnych.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o emitowaniu przez Bank Gospodarstwa Krajowego obligacyj na podstawie pożyczek, udzielonych w ramach państwowych planów inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 343) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego ma prawo emitowania obligacyj inwestycyjnych, na podstawie pożyczek, udzielonych w ramach państwowych planów inwestycyjnych. Wierzytelności Banku z tego tytułu stanowią zabezpieczenie emitowanych obligacyj inwestycyjnych.

2. Obligacje inwestycyjne mogą być wydawane bądź w walucie polskiej, bądź też w walutach zagranicznych.

3. Ogólną kwotę nominalną poszczególnych emisji i seryj obligacyj inwestycyjnych, terminy ich emitowania i wykupu, wysokość oprocentowania oraz inne warunki emisji oznacza Minister Skarbu. Tekst obligacyj podlega zatwierdzeniu Ministra Skarbu.

4. Ogólna suma kwoty nominalnej obligacyj, znajdujących się w obiegu, nie może przekraczać ogólnej sumy wierzytelności Banku, będących ich zabezpieczeniem.

5. Obligacje mogą być wydawane bądź imienne, bądź na okaziciela na warunkach wyszczególnionych w tekście obligacyj.

§ 2. Bank obowiązany jest do prowadzenia rejestru pokrycia obligacyj, do którego należy wpisywać wierzytelności, stanowiące podstawę wydania obligacyj, oraz zabezpieczenia tych wierzytelności.

§ 3. 1. Wszelkie spłaty z tytułu pożyczek, zabezpieczających obligacje, wpływać powinny na rachunek funduszu umorzenia obligacyj.

2. W celu zapewnienia prawidłowej obsługi

obligacyj Bank tworzy rezerwę, oddzielnie wykazywaną w bilansach Banku:

- a) z opłaty wstępnej, pobieranej przy pożyczkach, tworzących względnie mających tworzyć zabezpieczenie obligacyj,
- b) z zysków, osiągniętych przez Bank ze skupu obligacyj, przeznaczonych do umorzenia,
- c) z dochodów z przedawnionych kuponów i wylosowanych obligacyj,
- d) z przeznaczonej na tę rezerwę części czystego zysku Banku.

3. Bank obowiązany jest w ciągu sześciu miesięcy po upływie każdego półrocza annuitetowego wycofać z obiegu w drodze losowania lub wykupu z wolnej ręki obligacje na łączną sumę nominalną, równą sumie gotówkowych spłat kapitału pożyczek, tworzących zabezpieczenie obligacyj.

§ 4. 1. Jeżeli obligacja ulega wycofaniu z obiegu, kupony, których termin płatności jeszcze nie nastąpił, winny być zwrócone Bankowi. W braku takich kuponów potrącona będzie w gotówce ich wartość nominalna.

2. Obligacje na okaziciela mogą być poddane zastrzeżeniu (winkulacji).

3. Kupony od obligacyj Banku mogą być sądownie umarzane tylko łącznie z odnośną obligacją. Nie podlegają jednak umorzeniu kupony już płatne oraz kupony najbliższych płatności, licząc od dnia wszczęcia przez sąd postępowania o umorzenie utraconej obligacji.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski